

ПОРУЧИН. ДЕРЕВ'ЯНА ЦЕРКВА Святої Великомучениці Параскевії Сербської. (1385р.)/(2012).

Тернопільська обл. Бережанський р-н.

Вище села **Поручин** з південної сторони , на схилі гори **Лиса Гора**, височить дерев'яна **церква Святої Великомучениці Параскевії Сербської**. Церква одна з найстаріших в Тернопільській області. Більшість дослідників називають **1385** рік, як рік побудови храму.

Тернопільський енциклопедичний словник згадує **1410** рік, як дату побудови храму. Церква не одного разу перебудовувалася та реставрувалася. На одвірку дверей зберігся запис про те, що церкву збудував (напевно реставрував) майстер *Василь Болюх* в**1728** році. Особливістю храму є те, що його складено з дубових брусів які не різали, а кололи, що сприяє збереженню деревини дуже довгий час.

Відома церква і тим, що під час проживання сім'ї **Лепких** у селах Поручин, Біще і Жуків, парохом церкви був Сильвестер Лепкий, батько Миколи, Богдана та Лева Лепких. У церковній метричній книзі збереглися записи зроблені рукою **отця Сильвестра**. А найстарші метричні записи датовані XVIII століттям. На початку XXI століття церква знову піддалася реставрації, після якої вона стала мало схожою на дерев'яну. На фото (2011 рік) про дерево нагадують лише кінці брусів які виглядають на кутах храму, та дерев'яна дзвінниця, що стоїть неподалік. Всі стіни оббиті вагонкою. Дах та піддашшя храму заковані у нову бляху. Збережена лише первісна форма церкви. Церква належить Українській православній громаді Київського Патріархату.

Ось що пише «Історично-мемуарний збірник» про храм у Поручині.

«...Давно це мусіло бути - дуже давно, коли село Поручин збудувало свою церкву. Побудована вона в так званому "Ліску", повище села, на південь - під Лисою горою. Ця церква стоїть до сьогодні, побудована у старому стилі дерев'яних церков з грубесних дубових брусків нерізаних, а колених. Коли громадяни села, хотіли вибудувати на тому самому місці нову муровану церкву і почали вже стару розбирати, прийшло розпорядження з львівської консисторії, перестати розбирання старої церкви, бо вона має залишитися як історична пам'ятка. І так вона остала до сьогодні. В селі переказували, що цю церкву мали побудувати дві родини, а то родини Болюхів і Масних. Зате іконостас мала збудувати родина Ковбів, бо на відворогній стороні, можна було відчитати напис - "Ковба". До старих родів в Поручині належали роди; Болюхи, Масні, Бойчуки, Кирикучки. Мотурняки, Стельмахи, Бучки, Огністі, Стеці, Нечипори, Просенки, Лещишини, Святі, Лісницькі і Басари. Само село на 95 відсотків українське. Лише кілька родин було польських та жидівських...»

ПОРУЧИН

Поручин — село Бережанського району в Тернопільській області. Розташоване на річці Золота Липа. Населення села складало в 2007 році – 503 особи. Поблизу села виявлено археологічні пам'ятки пізнього палеоліту. Поселення відоме з XIV століття. На цвинтарі збереглося поховання австрійських вояків з 1915 року